

КАРПАТСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ
ВАСИЛЯ СТЕФАНІКА
ФАКУЛЬТЕТ ФІЛОЛОГІЇ
КАФЕДРА СЛОВ'ЯНСЬКИХ МОВ

ПРОГРАМОВІ ВИМОГИ
до
КОМПЛЕКСНОГО АТЕСТАЦІЙНОГО ІСПИТУ З ПОЛЬСЬКОЇ МОВИ
ЗА ОСВІТНІМ РІВНЕМ “БАКАЛАВР”

Освітня програма **«Польська мова і література та англійська мова»**

Спеціальність **035 Філологія**

Спеціалізація (за наявності) **035.033 Слов'янські мови та література**
(переклад включно), перша - польська

Галузь знань **03 Гуманітарні науки**

Розробники:

Дарія МИЦАН, доцент кафедри слов'янських мов
Наталія ЩЕРБІЙ, доцент кафедри слов'янських мов
Оксана КОРПАЛЮ, доцент кафедри слов'янських мов

Затверджено на засіданні
кафедри слов'янських мов
Протокол №1 від “26” серпня 2025 р.

Івано-Франківськ
2025

ЗМІСТ

- I. Комплексний атестаційний іспит з польської мови
- II. Структура Комплексного атестаційного іспиту з польської мови
- III. Зразок екзаменаційного білету
- IV. Програмове наповнення завдань екзаменаційного білету
- V. Оцінювання завдань екзаменаційного білету
- VI. Список рекомендованої літератури

I. ПРО КОМПЛЕКСНИЙ АТЕСТАЦІЙНИЙ ІСПИТ З ПОЛЬСЬКОЇ МОВИ

Атестація здобувачів вищої освіти Карпатського національного університету імені Василя Стефаника (далі — Університет) здійснюється відповідно до Законів України «Про вищу освіту», «Про освіту», Постанови Кабінету Міністрів України «Про затвердження Національної рамки кваліфікацій», Положення про порядок створення та організацію роботи Екзаменаційної комісії у вищих навчальних закладах України, стандартів освітньої діяльності і стандартів вищої освіти, інших нормативних актів України з питань освіти.

Атестація випускників проводиться в Університеті за акредитованими освітніми програмами і завершується видачею документів встановленого зразка про присудження відповідного ступеня освіти та присвоєння здобутої кваліфікації. відповідного ступеня освіти та присвоєння здобутої кваліфікації.

Атестація здобувачів вищої освіти – випускників за освітніми рівнями бакалавра проводиться Екзаменаційною комісією після завершення теоретичної та практичної частини навчання за відповідним освітнім рівнем з метою встановлення фактичної відповідності засвоєних здобувачами вищої освіти рівня та обсягу знань, умінь, інших компетентностей вимогам стандартів вищої освіти за конкретною спеціальністю (напрямом підготовки).

Атестація здійснюється на підставі оцінки рівня загально-професійних і спеціалізовано-професійних компетентностей випускників, передбачених відповідним рівнем національної рамки кваліфікацій і освітньо-професійними програмами підготовки фахівців за спеціальністю 035 Філологія.

Атестація випускників освітньої програми «Польська мова і літератур та англійська мова» проводиться у формі Комплексного

атестаційного іспиту з польської мови та Комплексного атестаційного іспиту з другої іноземної мови (англійської).

Атестаційний іспит передбачає оцінювання досягнення результатів навчання, визначених Стандартом та освітньо-професійною програмою.

Атестація здобувачів вищої освіти здійснюється екзаменаційною комісією з числа науково-педагогічних працівників вищого навчального закладу зі спеціальності 035 «Філологія».

II. СТРУКТУРА КОМПЛЕКСНОГО АТЕСТАЦІЙНОГО ІСПИТУ З ПОЛЬСЬКОЇ МОВИ

Комплексний атестаційний іспит з польської мови складається з 3 завдань:

1 завдання: Теоретичне питання з польської мови (граматика, лексика, стилістика, методика її викладання та перекладознавство (тестування) (30 балів);

2 завдання: Читання, реферування та переклад тексту (30 балів) + морфологічний, фонетичний та синтаксичний аналіз вибраних слів та речення (10 балів);

3 завдання: Усне спонтанне ситуативне мовлення за темою (30 балів).

III. ЗРАЗОК ЕКЗАМЕНАЦІЙНОГО БІЛЕТУ

КАРПАТСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ ВАСИЛЯ
СТЕФАНИКА
ФАКУЛЬТЕТ ФІЛОЛОГІЇ
КАФЕДРА СЛОВ'ЯНСЬКИХ МОВ
КОМПЛЕКСНИЙ АТЕСТАЦІЙНИЙ ІСПИТ З ПОЛЬСЬКОЇ МОВИ

Білет № _____

1. Письмове тестування з лексики і граматики польської мови (40 балів)
2. Читання, реферування та переклад тексту (30 балів), морфологічний, фонетичний та синтаксичний аналіз вибраного фрагмента (10 балів);
3. Усне спонтанне ситуативне мовлення за темою (30 балів).

Затверджено на засіданні кафедри слов'янських мов
Протокол № _____ від «_____» _____ р.

Завідувач кафедри слов'янських мов

IV. ПРОГРАМОВЕ НАПОВНЕННЯ ЗАВДАНЬ ЕКЗАМЕНАЦІЙНОГО БІЛЕТУ

Gramatyka opisowa języka polskiego

1. Język polski wśród innych języków słowiańskich. Dyskusyjny charakter kwestii dotyczącej powstania literackiego języka polskiego.
2. Etapy rozwoju literackiego języka polskiego.
3. Wybitni językoznawcy polscy.
4. Fonetyka jako dział językoznawstwa. Zagadnienia badań fonetycznych.
5. System samogłosek współczesnego języka polskiego. Klasyfikacja samogłosek.
6. Klasyfikacja spółgłosek polskich. Dystynktywne cechy spółgłosek języka polskiego.
7. Akcent we współczesnym języku polskim. Enklityki i proklityki. Sylaba w języku polskim.
8. Zmiany fonetyczne w artykulacji głosek. Asymilacja.
9. Morfonologia jako dział gramatyki. Pojęcie alternacji. Typy alternacji.
10. Alternacje samogłoskowe we współczesnym języku polskim.
11. Alternacje spółgłoskowe we współczesnym języku polskim.
12. Morfologia, zagadnienia morfologii. Pojęcie morfemu. Klasyfikacja morfemów.
13. Podział leksemów na części mowy. Kryteria podziału leksemów: semantyczne, morfologiczne, syntaktyczne.
14. Pojęcie kategorii gramatycznych. Kategorie gramatyczne imienne i werbalne w języku polskim.
15. Rzeczownik. Deklinacje rzeczownikowe. Osobliwości odmiany rzeczownika polskiego.
16. Przymiotnik. Charakterystyka paradygmatu przymiotnikowego we współczesnym języku polskim. Stopniowanie przymiotnika.
17. Klasyfikacja liczebników. Odmiana liczebników głównych (od 1 do 4; 5-10, 20-40, 50, 100).

18. Liczebniki zbiorowe i porządkowe. Osobliwości użycia. Odmiana.
19. Charakterystyka fleksyjna zaimka. Podział zaimków ze względu na znaczenie i sposób odmiany.
20. Odmiana zaimków osobowych.
21. Gramatyczne kategorie czasownika w języku polskim.
22. Koniugacje czasownikowe.
23. Charakterystyka kategorii osoby czasownika. Kategoria czasu czasownika.
24. Charakterystyka kategorii aspektu czasownika. Kategoria strony w języku polskim.
25. Osobowe i nieosobowe formy czasownikowe w języku polskim.
26. Imiesłowy przymiotnikowe i przysłówkowe. Gramatyczne kategorie imiesłowu.
27. Nieodmienne części mowy: przysłówek, partykuła, spójnik, przyimek, wykrzyknik.
28. Słowotwórstwo jako dział nauki o języku. Pojęcie motywacji słowotwórczej.
29. Typy formantów słowotwórczych w języku polskim.
30. Typy derywacji: modyfikacja, transpozycja, mutacja.
31. Typy derywacji ze względu na formant.
32. Kategoria słowotwórcza a typ słowotwórczy.
33. Słowotwórstwo rzeczowników. Kategorie słowotwórcze derywatów rzeczownikowych.
34. Derywaty złożone. Skrótowce: głoskowce, literowce, sylabowce.
35. Słowotwórstwo czasowników. Pojęcie pary aspektowej.
36. Słowotwórstwo przymiotników.
37. Słowotwórstwo przysłówków. Stopniowanie przysłówków.
38. Składnia jako dział gramatyki. Przedmiot i zagadnienia składni.
39. Klasyfikacja typów wypowiedzi w języku polskim. Zdanie i równoważnik zdania.
40. Związki gramatyczne między wyrazami. Pojęcie akomodacji w składni polskiej.

41. Orzeczenie. Typy orzeczenia (przykłady).
42. Podmiot. Typy podmiotu (przykłady).
43. Przydawka: typy (przykłady).
44. dopełnienie: typy (przykłady).
45. Okolicznik: typy (przykłady).
46. Parataksa i hipotaksa. Typy wypowiedzeń złożonych.
47. Zdanie złożone współrzędnie.
48. Zdanie złożone podrzędnie.
49. Szyk wyrazów w zdaniu.
50. Mowa zależna i niezależna.
51. Interpunkcja w języku polskim.

Metodyka

1. Pojęcie glottodydaktyki. Współczesne tendencje w glottodydaktyce. Metoda komunikacyjna.
2. Nauczanie leksyki. Kompetencja leksykalna. Dobór materiału leksykalnego. Gęstość słownictwa. Słowniki.
3. Nauczanie leksyki. Techniki nauczania.
4. Nauczanie fleksji imiennej. Podstawowe zasady nauczania.
5. Nauczanie fleksji werbalnej. Podstawowe zasady nauczania.
6. Nauczanie gramatyki. Kompetencja gramatyczna. Techniki nauczania gramatyki.
7. Nauczanie i rozwijanie rozumienia ze słuchu. Techniki nauczania. Podstawowe zasady nauczania rozumienia ze słuchu.
8. Nauczanie i rozwijanie mówienia. Komunikacja werbalna i niewerbalna. Techniki nauczania. Podstawowe zasady nauczania mówienia.
9. Nauczanie i rozwijanie czytania. Czytanie w nauczaniu języka obcego. Techniki.
10. Nauczanie pisowni. Podstawowe zasady. Techniki.
11. Nauczanie i rozwijanie pisania. Język pisany a język mówiony. Techniki nauczania.

12. Kontrola wyników w nauczaniu języka polskiego jako obcego. Testy językowe, ich rodzaje.
13. Podręczniki i pomoce dydaktyczne na poszczególne poziomy zaawansowania. Typy podręczników.
14. Kryteria doboru podręcznika.
15. Programy nauczania języka polskiego jako obcego. Typy programów.
16. Konstrukcja programu kursu języka polskiego jako obcego.
17. Przygotowanie konspektu zajęć. Budowa konspektu.
18. Konstrukcja lekcji języka polskiego. Fazy lekcji.
19. Kryteria oceny wypowiedzi ustnych.
20. Kryteria oceny prac pisemnych.
21. Metody nauczania na lekcjach języka polskiego.

Stylistyka

1. Stylistyka jako dyscyplina naukowa. Pojęcie stylu.
2. Zróżnicowanie współczesnej polszczyzny. Odmiana mówiona i pisana.
3. Odmiany środowiskowe języka polskiego – język młodzieżowy.
4. Styl potoczny. Językowy obraz świata.
5. Style funkcjonalne współczesnej polszczyzny. Język potoczny.
6. Styl urzędowy.
7. Styl naukowy. Język polski w odmianie akademickiej.
8. Styl publicystyczno-dziennikarski.
9. Styl retoryczny.
10. Kultura języka polskiego. Podstawowe pojęcia.

Przekładoznawstwo

1. Перекладознавство як наука про переклад.
2. Галузі перекладознавства.
3. Історія виникнення перекладознавства
4. Точність і вільність у перекладі. Проблема трансформації при перекладі.
5. Сутність і види перекладу. Прагматичні аспекти перекладацької діяльності.

6. Письмовий переклад та його особливості
7. Усний переклад та його особливості
8. Методи перекладацької діяльності . Значення особливості перекладача
9. Актуальні проблеми сучасного українського перекладознавства
10. Особливості перекладу текстів офіційно-ділового стилю
11. Особливості перекладу текстів бізнесового стилю
12. Особливості перекладу художнього стилю
13. Способи перекладу власних назв
14. Definicje tłumaczenia.
15. Typy tłumaczeń.
16. Granice przekładalności.
17. Bilingwinizm i bikulturyzm tłumacza.
18. Subjęzyki i subkultury.
19. Nieprzekładalność leksykalna, gramatyczna i stylistyczna.
20. Technika przekładu.
21. Sposoby znajdowania ekwiwalentów obcojęzycznych dla wyrazów oznaczających zjawiska typowe dla społeczeństwa mówiącego danym językiem (nazwy geograficzne, kulinaria, terminy prawne, aluzje do kultury i języka).
22. Ekwiwalencja, jej poziomy.
22. Ekwiwalencja leksykalna, gramatyczna i stylistyczna.
23. Problemy leksykalne. Polisemia i homonimia. Internacjonalizmy, neologizmy, słowa modne, luki leksykalne.
24. Techniki tłumaczenia bezpośredniego i pośredniego: a) zapożyczenia, kalki, tłumaczenie dosłowne; b) transpozycja, modulacja, ekwiwalencja.
25. Transkrypcja i transliteracja na przykładzie nazw własnych.
26. Proces przekładu. Etapy tłumaczenia. Sposoby przekazywania informacji: transformacja leksykalna, konkretyzacja, generalizacja. Transformacja gramatyczna na poziomie wyrazu, grupy wyrazowej, zdania, tekstu.

27. Warsztat pracy tłumacza. Słowniki jednojęzyczne, wielojęzyczne, specjalistyczne, encyklopedie, leksykony. Błędy w słownikach. Korzystanie ze słowników.
28. Kwalifikacje tłumacza. Predyspozycje tłumaczy ustnych i pisemnych. Etyka zawodowa tłumacza.
29. Przepisy prawne dotyczące tłumaczeń.
30. Korpusy językowe. Materiały własne: kartoteka specjalistyczna, teczki tematyczne. Programy wspomagające prace tłumacza typu CAT.
31. Specyfika tłumaczenia tekstów biznesowych.
32. Specyfika tłumaczenia tekstów naukowych.
33. Specyfika tłumaczenia tekstów prawnych, tłumaczenie w dyplomacji.
34. Tłumaczenie publicystyczno-dziennikarskie i literackie.
35. Tłumaczenie a vista, tłumaczenie ustne. Notacja w tłumaczeniu.

Завдання 3. Монологічне мовлення за темами:

1. Czy zgadza się Pani/Pan z opinią, że w życiu najważniejsza jest rodzina?
Proszę uzasadnić swoją odpowiedź.
2. Czym jest prawdziwa miłość? Proszę przedstawić swoją opinię na ten temat.
3. Proszę opowiedzieć o kuchni swojego kraju
4. Proszę opowiedzieć o swoich marzeniach z dzieciństwa.
5. Jaki sport lepiej uprawiać zimą, a jaki latem? Proszę uzasadnić swoją odpowiedź.
6. Jak spędzają czas wolny mieszkańcy Pani/Pana kraju?
7. Gdzie najbardziej lubi Pani/Pan spędzać urlop? Proszę uzasadnić swoją odpowiedź.
8. Jak pandemia koronawirusa wpłynęła na nasze życie? Proszę przedstawić swoją opinię na ten temat.
9. Wychowywanie dzieci to niełatwe zadanie. Czy zgadza się Pani/Pan z tą opinią? Proszę uzasadnić swoją odpowiedź.
10. Co by Pani zrobiła / Co by Pan zrobił, gdyby wygrała Pani / gdyby wygrał Pan dużą sumę pieniędzy? Proszę uzasadnić swoją odpowiedź

11. Czego dotyczą najważniejsze decyzje w życiu człowieka? Proszę uzasadnić swoją odpowiedź.

12. „Dzisiejsze tempo życia jest za szybkie”. Czy zgadza się Pani/Pan z tą opinią? Proszę uzasadnić swoją odpowiedź

13. Proszę opowiedzieć o najważniejszych atrakcjach turystycznych w swoim kraju.

14. „Życie towarzyskie jest bardzo ważne” – czy zgadza się Pani/Pan z tą opinią? Proszę uzasadnić swoją odpowiedź.

15. Proszę opowiedzieć o swoich zainteresowaniach

16. Pies to najlepszy przyjaciel człowieka – czy zgadza się Pan/Pani z tym twierdzeniem? Proszę uzasadnić swoją odpowiedź.

17. Jaką porę roku lubi Pan/Pani najbardziej? Proszę uzasadnić swoją odpowiedź.

18. Proszę opowiedzieć, jak Pan/Pani dba o zdrowie.

19. “Jesteś tym, co jesz” - czy zgadza się Pan/Pani z tym twierdzeniem? Proszę uzasadnić swoją odpowiedź

20. Proszę wymienić trzy rzeczy, które zabrałby Pan/zabrałaby Pani ze sobą na bezludną wyspę.

Proszę uzasadnić swój wybór

21. Jaką kuchnię najbardziej Pan/Pani lubi i dlaczego? Proszę podać kilka przykładowych dań.

22. Proszę opowiedzieć o swoim ulubionym przedmiocie szkolnym. Czy wiedza na nim zdobyta przydaje się Panu/Pani w życiu

23. Proszę opowiedzieć o najpiękniejszym otrzymanym prezencie.

24. Proszę opowiedzieć o ważnej dla Pana/Pani książce.

25. Praca jest najważniejsza w życiu - czy zgadza się Pan/Pani z tym twierdzeniem? Proszę uzasadnić swoją odpowiedź

26. Kino czy telewizja? Co Pan/Pani wybiera? Proszę uzasadnić swoją odpowiedź.

27. Czy wolny dzień woli Pan/Pani spędzić w towarzystwie przyjaciół czy samotnie? Proszę uzasadnić swój wybór.
28. Jakie są plusy i minusy szczepionek? Czy Pana/Pani zdaniem warto się szczepić?
29. Pieniądze są najważniejsze w życiu - czy zgadza się Pan/Pani z tym twierdzeniem? Proszę uzasadnić swoją odpowiedź.
30. Proszę podać plusy i minusy robienia zakupów przez Internet.
31. Mieszkanie w centrum miasta czy na jego obrzeżach – co Pan/Pani wybiera i dlaczego?
32. Proszę opisać miejsce, w którym Pan/Pani mieszka.
33. Pieniądze są najważniejsze w życiu - czy zgadza się Pan/Pani z tym twierdzeniem? Proszę uzasadnić swoją odpowiedź.
34. Jaką rolę pełni telefon w życiu współczesnego człowieka? Odpowiedź proszę uzasadnić.
35. Proszę opisać miejsce, w którym chciałaby Pani/chciałby Pan mieszkać. Proszę uzasadnić swój wybór.
36. Proszę opisać wakacje swoich marzeń.
37. Proszę opisać typowy model rodziny w Pana/Pani kraju
38. Proszę opisać pracę swoich marzeń.
39. Czas wolny z książką czy na rowerze - co Pan/Pani wybiera i dlaczego?
40. Czy Pana/Pani zdaniem centra miast powinny być zamknięte dla samochodów? Proszę uzasadnić odpowiedź.
42. Proszę opisać Pana/Pani ulubione miasto.
43. Z jakich usług (restauracja, biblioteka, kosmetyczka itp.) korzysta Pan/Pani najczęściej? Odpowiedź proszę uzasadnić.
44. Co powinno znajdować się w okolicy Pana/Pani domu, żeby czuł/czuła się Pan/Pani komfortowo? Odpowiedź proszę uzasadnić.
45. Proszę opisać popularne dyscypliny sportowe w Pana/Pani kraju

Schemat analizy fonetycznej

1. Analiza fonetyczna poszczególnych wyrazów (transkrypcje)
2. Dzielenie wyrazów na sylaby.
3. Zaznaczenie sylab akcentowanych.
4. Wyznaczyć typ asymilacji.
5. Wyznaczyć typ alternacji.

Schemat analizy morfologicznej

1. Część mowy

Określamy, jaką częścią mowy jest wyraz, np.: rzeczownik; czasownik; przymiotnik; przysłówek; zaimek; liczebnik; partykuła, spójnik, przyimek, wykrzyknik

2. Forma podstawowa (hasłowa)

Podajemy formę wyrazu: rzeczownik → mianownik liczby pojedynczej; (np. kot); czasownik → bezokolicznik (np. czytać); przymiotnik → mianownik l.poj., rodzaj męski (np. ładny).

3. Kategorie gramatyczne

Zależne od części mowy:

Dla rzeczownika: rodzaj (męski, żeński, nijaki); liczba (pojedyncza, mnoga); przypadek (M, D, C, B, N, Ms, W)

Dla czasownika: osoba (1., 2., 3.); liczba czas (teraźniejszy, przeszły, przyszły); tryb (oznajmujący, rozkazujący, przypuszczający); aspekt (dokonany, niedokonany); strona (czynna, bierna, zwrotna); rodzaj (w czasie przeszłym)

Dla przymiotnika: rodzaj; liczba; przypadek; stopień (równy, wyższy, najwyższy)

Dla innych części mowy:

Podajemy odpowiednie cechy (np. dla zaimków – typ, dla liczebników – rodzaj itd.)

4. Funkcja w zdaniu (opcjonalnie, ale często wymagana)

Określamy rolę składniową: podmiot; orzeczenie; dopełnienie; przydawka; okolicznik

5. Budowa słowotwórcza (jeśli wymagane)

Analiza struktury wyrazu: temat słowotwórczy formant (np. przyrostek, przedrostek) wyraz podstawowy

Schemat analizy składniowej zdania prostego

1. Określenie typu zdania

Zdanie oznajmujące / pytające / rozkazujące

2. Określenie typu podmiotu i orzeczenia

Podmiot:

gramatyczny ,

logiczny

domyślny

szeregowy

Orzeczenie:

czasownikowe (proste)

imiennie (np. jest nauczycielem)

3. Wyszukanie dopełnienia (jeśli jest)

dopełnienie bliższe czy dalsze

4. Wyszukanie okoliczników

- okolicznik miejsca — gdzie? dokąd? skąd? którądy?
- okolicznik czasu — kiedy? od kiedy? do kiedy? jak długo? jak często?
- okolicznik sposobu — jak? w jaki sposób?
- okolicznik przyczyny — dlaczego? z jakiego powodu?
- okolicznik celu — po co? w jakim celu?
- okolicznik warunku — pod jakim warunkiem?
- okolicznik przyzwolenia — mimo czego?
- okolicznik stopnia i miary — jak bardzo? w jakim stopniu? ile?

5. Wyszukanie przydawek

- przydawka przymiotna
- przydawka rzeczowna
- przydawka dopełniaczowa
- przydawka przyimkowa
- przydawka liczebnikowa

6. Schemat zdania

7. Charakterystyka składniowa całości

zdanie pojedyncze rozwinięte / nierozwinięte

8 Wypisywanie związków wyrazowych

Typy związków wyrazowych:

- zgody (np. przymiotnik + rzeczownik)
- rządu (czasownik + dopełnienie)
- przynależności (luźne powiązanie, np. przysłówki + czasownik)

Schemat analizy zdania złożonego krok po kroku:

1. Podkreślenie orzeczeń: Znajdź wszystkie czasowniki w formie osobowej.

2. Ponumerowanie zdań: Ponumeruj zdania składowe.

3. Znalezienie zdania głównego: Określ, które zdanie jest nadrzędne (samodzielne, nieodpowiadające na pytanie innego zdania).

Analiza relacji:

Rodzaje zdań złożonych

A. Współrzędnie złożone:

Łączne (i, oraz)

Rozłączne (lub, albo)

Przeciwstawne (ale, lecz, jednak)

Wynikowe (więc, dlatego)

B. Podrzędnie złożone:

Podmiotowe (kto? co?)

Orzecznikowe (kto to jest? jaki to jest?)

Przydawkowe (jaki? który? czyj?)

Dopełnieniowe (pytania przypadków)

Okolicznikowe (czasu, miejsca, celu, przyczyny)

4. Sporządzenie wykresu: Graficzne przedstawienie zależności (poziome dla współrzędnych, pionowe dla podrzędnych)

Schemat analizy słowotwórczej

1. Stosowanie parafrazy słowotwórczej dla potwierdzenia pojęcia derywatu (wyraz podstawowy i wyraz pochodny). Stosowanie peryfrazy słowotwórczej (neosemantyzmy).
2. Określenie kategorii słowotwórczej.
3. Określenie typu słowotwórczego (z charakterystyką formantu słowotwórczego).
4. Określenie typu derywacji (transpozycja, mutacja, modyfikacja).
5. Alternacje (jeżeli są).

V. ОЦІНЮВАННЯ ЗАВДАНЬ ЕКЗАМЕНАЦІЙНОГО БІЛЕТУ

4.1 Оцінювання завдання «Письмове тестування з лексики і граматики польської мови»

Компонентом атестаційного екзамену з основної слов'янської мови є письмовий тест, спрямований на визначення володіння знаннями з лексики та граматики польської мови.

Тест складається з 30 тестових завдань формату «множинний вибір», які включають завдання на виявлення володіння лексикою до тем, пройдених під час вивчення польської мови, та володіння граматичними компетентностями з тем, які подані вище, та які показують рівень знань з польської мови, досягнення якого передбачено силабусом освітньої компоненти «Основна слов'янська мова».

30 тестових завдань розділені на:

15 завдань для перевірки володіння граматикою польської мови (фонетикою, морфологією, синтаксисом, словотвором, стилістикою);

5 завдань на перевірку знань з методики викладання польської мови;

10 завдань на перевірку знань з теорії і практики перекладу;

Письмове тестування виконується у дистанційній формі протягом однієї години (60 хв.) в день, визначений в розкладі атестаційних екзаменів. З метою забезпечення дотримання принципів академічної доброчесності, здобувачі денної форми навчання виконують тест в аудиторії, під наглядом члена і секретаря екзаменаційної комісії. Здобувачі вищої освіти денної форми навчання, які перебувають за кордоном, виконують тест у режимі онлайн на платформі Zoom, з увімкнутою камерою, яка демонструє здобувача та екран його/її комп'ютера чи іншого технічного засобу, на якому виконується тест.

Критерії оцінювання письмового тестування: правильність вибору відповіді. Загальний відсоток правильних відповідей визначається автоматично згідно встановленого в схемі дистанційного проходження тестування максимального балу. Максимальна кількість балів за письмове тестування – 30 балів.

Оцінка	Відсоток правильних відповідей	Кількість правильних відповідей
«відмінно»	90-100	27-30
«добре»	70-89	26-20
«задовільно»	50-69	15-19
«незадовільно»	1-49	14 і менше

4.2 Оцінювання виконання завдання «Читання, реферування та переклад тексту».

Під час складання атестаційного екзамену здобувач отримує уривок з неадаптованого оригінального тексту, обсягом 200 слів або 1800 знаків. До уваги беруться уривки з розповідей чи новел та романів сучасних польських авторів, статті в журналах та газетах.

Загальна кількість максимальних балів становить 30 балів, які серед завдань екзаменаційного білету розділені таким чином:

Читання: максимально 6 балів

Переклад: максимально 10 балів

Інтерпретація змісту: максимально 14 балів

Фонетичний, морфологічний, словотвірний та синтаксичний аналіз вибраних слів та речення: максимально 10 балів.

Читання: макс. 6 балів

<i>6-5 балів</i>	<i>4-3 бали</i>	<i>2-1 бал(и)</i>	<i>1-0 бал(ів)</i>
Читання фонетично правильним (включаючи правильний наголос слів та інтонацію), виразним та таким, яке дозволяє розуміти та розкрити зміст прочитаного	Читання фонетично правильним мінімальними помилками в наголосі слів та деяких місцях невиразним, але таким, яке дозволяє розуміти та розкрити зміст прочитаного	Читання тексту містить велику кількість фонетичних помилок, які стосуються наголосу слів та інтонації, що робить читання, невиразним, але таким, яке дозволяє лише частково розуміти та розкрити зміст прочитаного	Читання тексту містить таку велику кількість фонетичних помилок, які не лише стосуються наголосу слів та інтонації, але й робить читання, невиразним та таким, яке не дозволяє розуміти та розкрити зміст прочитаного

Переклад: макс. 10 балів

<i>10-9 балів</i>	<i>8-6 балів</i>	<i>5-3 бали</i>	<i>3-1 бал(и)</i>
Переклад тексту є таким, який містить речення, оформлені у відповідності з вимовними, синтаксичними, лексико-стилістичними нормами української мови, передають зміст, який близький до оригіналу	Переклад тексту є таким, який містить речення, оформлені у відповідності з вимовними, синтаксичними, лексико-стилістичними нормами української мови, але в цих реченнях допущена мала кількість помилок передавання значень лексичних одиниць чи граматичних компонентів. Переклад ще може вважатися близьким до оригіналу.	Переклад тексту є таким, який містить речення, оформлені лише в деяких місцях у відповідності з вимовними, синтаксичними, лексико-стилістичними нормами української мови, оскільки в них допущена велика кількість помилок передавання значень лексичних одиниць чи граматичних компонентів. Переклад вважається лише частково близьким до оригіналу.	Переклад тексту є таким, який містить речення, недостатньо оформлені у відповідності з вимовними, синтаксичними, лексико-стилістичними нормами української мови, оскільки в них допущена велика кількість помилок передавання значень лексичних одиниць чи граматичних компонентів. Переклад не може вважатися близьким до оригіналу.

Інтерпретація змісту: макс. 14 балів

<i>14-12 балів</i>	<i>11-9 балів</i>	<i>9-5 балів</i>	<i>4-1 бал(и)</i>
<p>Змістова інтерпретація уривку тексту є логічно та послідовно правильно побудована, з основними елементами традиційної схеми інтерпретації змісту (тема, головна ідея, визначення дійових осіб та їх опис та/або опис подій). Інтерпретація виконується вільним мовленням, з парафразуванням та лексикою, синонімічною лексиці уривку тексту. Інтерпретація не містить граматичних помилок, показує вільне володіння мовними конструкціями різної складності.</p>	<p>Змістова інтерпретація уривку тексту є логічно та послідовно правильно побудована, з основними елементами традиційної схеми інтерпретації змісту (тема, головна ідея, визначення дійових осіб та їх опис та/або опис подій). Інтерпретація виконується вільним мовленням, без парафразування та лише частково з синонімічною лексиці уривку тексту. В інтерпретації є поодинокі граматичні помилки та лише частково вільне володіння мовними конструкціями різної складності.</p>	<p>Змістова інтерпретація уривку тексту не є логічно та послідовно правильно побудованою, містить не всі основні елементи традиційної схеми інтерпретації змісту (тема, головна ідея, визначення дійових осіб та їх опис та/або опис подій). Інтерпретація не виконується вільним мовленням, є без парафразування та містить лексику з прочитаного уривку тексту. Інтерпретація містить немалу кількість граматичних помилок, не показує вільне володіння мовними конструкціями різної складності.</p>	<p>Змістова інтерпретація уривку тексту не є логічно та послідовно правильно побудованою, не містить жодних з основних елементів традиційної схеми інтерпретації змісту (тема, головна ідея, визначення дійових осіб та їх опис та/або опис подій). Інтерпретація не виконується вільним мовленням, є без парафразування та містить виключно лексику з прочитаного уривку тексту. Інтерпретація містить велику кількість граматичних помилок, не показує вільне володіння мовними конструкціями різної складності.</p>

Аналіз: макс. 10 балів

<i>10-9 балів</i>	<i>8-6 балів</i>	<i>5-3 бали</i>	<i>3-1 бал(и)</i>
<p>Фонетичний, морфологічний, словотвірний та синтаксичний аналіз виконаний відповідно до схем, передаючи правильно зміст усіх обов'язкових пунктів, схеми намальовані вірно, всі відповідні складові аналізу позначені вірно або з незначними помилками.</p>	<p>Фонетичний, морфологічний, словотвірний та синтаксичний аналіз виконаний відповідно до схем, передаючи правильно зміст обов'язкових пунктів, усі схеми намальовані, але містять незначні помилки, всі відповідні складові аналізу позначені, але з незначними помилками.</p>	<p>Фонетичний, морфологічний, словотвірний та синтаксичний аналіз виконаний відповідно до схем, але зміст усіх обов'язкових пунктів схем містить суттєві помилками, схеми містять значні неточності, відповідні складові аналізу позначені невірно або зі суттєвими помилками.</p>	<p>Фонетичний, морфологічний, словотвірний та синтаксичний аналіз не виконаний відповідно до схем або зміст усіх обов'язкових пунктів схем невірний чи зі значними помилками, схеми не намальовані чи містять значні помилки, відповідні складові аналізу позначені невірно або не позначені взагалі чи зі суттєвими помилками.</p>

Оцінювання завдання «Усне спонтанне ситуативне мовлення за темою» (30 балів).

30-25 балів	24-19 бали	18-10 балів	9-0 балів
<p>Усне ситуативне мовлення відбувається без підготовки, включає елементи монологу та діалогу. Мовлення повністю відповідає темі, яка пропонується екзаменаційною комісією, включаючи різні аспекти її обговорення. Діалогічне мовлення домінує та відбувається почергово з ініціативи здобувача та екзаменаторів. Лексична та граматична компетентності відповідають передбаченому рівню володіння німецькою мовою як другою іноземною мовою.</p>	<p>Усне ситуативне мовлення відбувається без підготовки, включає елементи монологу та діалогу. Мовлення не повністю відповідає темі, яка пропонується екзаменаційною комісією, включає лише 1-2 аспекти її обговорення. Діалогічне мовлення домінує, але відбувається не завжди з ініціативи здобувача. Лексична та граматична компетентності не повністю відповідають передбаченому рівню володіння німецькою мовою як другою іноземною мовою.</p>	<p>Усне ситуативне мовлення відбувається з підготовкою, включає здебільшого елементи монологу, а не діалогу. Мовлення лише частково відповідає темі, яка пропонується екзаменаційною комісією, включає лише 1-2 аспекти її обговорення. Діалогічне мовлення відбувається лише з ініціативи екзаменаторів. Лексична та граматична компетентності частково відповідають передбаченому рівню володіння німецькою мовою як другою іноземною мовою.</p>	<p>Усне ситуативне мовлення відбувається з підготовкою, включає лише елементи монологу. Мовлення майже не відповідає темі, яка пропонується екзаменаційною комісією, не включає її аспектів її обговорення. Діалогічне мовлення майже відсутнє. Лексична та граматична компетентності не відповідають передбаченому рівню володіння німецькою мовою як другою іноземною мовою.</p>

VI. СПИСОК РЕКОМЕНДОВАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

ФОНЕТИКА

1. Кравчук А. Читаємо польською або практична фонетика польської мови, Львів 2005, 90 с.
2. Tambor J. Fonetyka i fonologia współczesnego języka polskiego. Ćwiczenia. Warszawa 2010, 190 s.
3. Tambor J., Fonetyka i fonologia współczesnego języka polskiego. Ćwiczenia, Warszawa 2007.
4. Кравчук А. Польська мова з елементами правопису для українців, що вивчають польську мову, Навч. посіб., Київ 2015, 111 с.

Граматика:

5. Grzegorzczkova R. Wprowadzenie do semantyki języka, Warszawa 2002, 182s.
6. Grzegorzczkova R. Wstęp do językoznawstwa, Warszawa 2008, 210 s.
7. Język polski. Kompendium / red. Derwojedowej M., Karaś H., Korcińskiego D., Warszawa 2005, 933 s.
8. Maciołek M., Tambor J. Głoski polskie. Przewodnik fonetyczny dla cudzoziemców i nauczycieli uczących języka polskiego jako obcego, Katowice 2018, 133 s.
9. Markowski A. Język polski. Poradnik prof. Markowskiego. Problemy językowe i gramatyczne współczesnego Polaka, Warszawa 2007, 301 s.
10. Mędak S. Język polski dla obcokrajowców. Polski od poziomu B1 i wzwyż. Gramatyka i składnia ze 192 ćwiczeniami kreatywnymi, Kraków 2015, 346 s.
11. Nagórko A. Podręczna gramatyka języka polskiego, Warszawa, 2010, 335 s.
12. Ostaszewska D., Tambor J., Fonetyka i fonologia współczesnego języka polskiego. Warszawa 2002, 142 s.
13. Ostaszewska D., Tambor J., Fonetyka i fonologia współczesnego

języka polskiego. Warszawa 2012, 142 s.

14. Seretny A., Lipińska E. ABC metodyki nauczania języka polskiego jako obcego, Warszawa, 2016, 332 s.

15. Steffen-Batogowa M. Struktura akcentowana języka polskiego, Warszawa-Poznań, 2000, 328 s.

16. Wiśniewski M. Zarys fonetyki i fonologii współczesnego języka polskiego, Toruń 1997.

СЛОВНИКИ:

17. Drabik L. Słownik języka polskiego. Warszawa : Wyd-wo Naukowe PWN, 2011, 1357 s.

18. Dutka W., Gajewska B., Willman A. Słownik ortograficzny z zasadami gramatyki. Warszawa – Bielsko-Biała 2008, 599 s.

19. Encyklopedia języka polskiego / Pod red. S. Urbańczyka i M. Kucaly, Wyd. 3-cie, pop. iuzup., Wrocław, Warszawa, Kraków, 1999, S. 87.

20. Inny słownik języka polskiego / Red. M. Bańko. T. I, II. Warszawa, 2000.

21. Kłosińska A. Słownik ortograficzny. Warszawa 2005, 843 s.

22. Kononenko I., Mytnik I., Wasiak E. Słownik tematyczny polsko-ukraiński. Warszawa 2010, 550 s.

23. Kopaliński W. Słownik symboli. W. Kopaliński, Warszawa : Wiedza Powszechna, 1990, 509 s.

24. Nowy słownik ortograficzny. Warszawa 2003, 942 s.

25. Nowy słownik poprawnej polszczyzny / red. Markowskiego A., Warszawa 2000, 1786 s.

26. Saloni Z., Gruszczyński W., Woliński M., Wołosz R. Słownik gramatyczny języka polskiego. Podstawy teoretyczne. Instrukcja użytkownika, Warszawa 2007, 175 s.

27. Słownik języka polskiego: w 11 t. / pod red. W. Doroszewskiego. Warszawa : Państwowe Wyd-wo „Wiedza Powszechna”, 1959. T. 2. 1050 s.

28. Słownik ortograficzny z wymową / Pod red. L. Drabik. Warszawa 2016.

МОРФОЛОГІЯ

29. Кравчук А. Польська мова – українцям. Іменна словозміна з елементами синтаксису. Львів, 2008.
30. Кравчук А. Польська мова. Граматика з вправами. Київ, 2015.
31. Кравчук А. Тестові завдання з морфології сучасної польської мови. Львів, 2001.
32. Mędak S. Licz na liczebnik. Gramatyka z ćwiczeniami. 2010. 252 s.
33. Pyzik J. Przygoda z gramatyką. Fleksja i słowotwórstwo imion. Kraków, 2003. 470 s.
34. Seretny A. Per aspera ad astra. Podręcznik do nauki języka polskiego. Kraków 2012, 229s.
35. Dąbrowska A., Łobodzińska R. Polski dla cudzoziemców. Wrocław : Towarzystwo Przyjaciół Polonistyki Wrocławskiej. 1995. – 303 s.
36. Dubisz S. Nauka o języku dla polonistów. Warszawa : Książka i wiedza. 2002. 453 s.
37. Hącia A. Język polski. 365 ćwiczeń z gramatyki. – Warszawa: Langenschiedt, 2004. –220 s.
38. Garncarek P. Czas na czasownik. – Kraków: UNIVERSITAS, 2000. – 221 s.
39. Jadacka H. Kultura języka polskiego. Fleksja, słowotwórstwo, składnia. – Warszawa: Książka i wiedza, 2006. – 253 s.
40. Janowska A., Pastuchowa M. Dzień dobry. Podręcznik do nauki języka polskiego dla początkujących. – Katowice: Śląsk, 1999. – 207 s.
41. Język polski. Poradnik Profesora Andrzeja Markowskiego. – Warszawa: Wilga, 2003. –256 s.
42. Mędak S. Liczebnik też się liczy. Kraków: UNIVERSITAS, 2004. 249 s.
43. Nagórko A., Zarys gramatyki polskiej, PWN, Warszawa, 2005.
44. Pasieka M., Język polski dla cudzoziemców. Ćwiczenia dla początkujących. – Wrocław: Wyd. Uniwersytetu Wrocławskiego, 2001. 193 s.

45. Pelc T., Teraz polski!, Wing, Łódź, 1997.
46. Pyzik J. Przygoda z gramatyką. – Kraków: UNIVERSITAS, 1999. 462 s.
47. Nowy słownik poprawnej polszczyzny, red. A.Markowski. Warszawa: Wydawnictwo naukowe PWN, 2003. – 1786 s.
48. Bańko M. Wykłady z polskiej fleksji. Warszawa, 2002.
49. Klasyfikacja części mowy *Język polski. Encyklopedia w tabelach* / Red. W. Mizerski. Warszawa, 2000. S. 88 – 91.
50. Krawczuk A. Morfologia współczesnego języka polskiego (fleksja). Część I. Lwów, 2007.
51. Nagórko A. Podręczna gramatyka języka polskiego. Warszawa, 2010.
52. Nagórko A. Zarys gramatyki polskiej (ze słotwórstwem). Warszawa, 2000.
53. Strutyński J. Gramatyka polska. Kraków, 1998.
54. Wróbel H. Gramatyka języka polskiego. Kraków, 2001.
55. Bańko M. Słownik dobrego stylu, czyli wyrazy które się lubią. Warszawa, 2009. 475 s.
56. Bańko M. Słownik dobrego stylu, czyli wyrazy które się lubią. Warszawa, 2011. 475 s.
57. Bańko M. Słownik onomatopei, czyli wyrazów dźwięko- i ruchonaśladowczych. Warszawa : Wydawnictwo Naukowe PWN, 2009. 219 s.
58. Bańko M., Drabik L., Wiśniakowska L. Słownik spolszczeń i zapożyczeń. Warszawa :Wydawnictwo Naukowe PWN, 2007. 388 s.
59. Bąba S., Dziamska G., Liberek J. Podręczny słownik frazeologiczny języka polskiego. Warszawa : Wydawnictwo Naukowe PWN, 1999. 774 s.
60. Dąbrowska A. Słownik eufemizmów polskich, czyli w rzeczy mocno, w sposobie łagodnie. Warszawa : Wydawnictwo Naukowe PWN, 2009. 328 s.
61. Dąbrówka A., Geller E. Słownik antonimów. Warszawa : Wydawnictwo Naukowe PWN, 2001. 874 s.
62. Dąbrówka A., Geller E., Turczyn R. Słownik synonimów. Warszawa,

2001. 450 s.

63. Długosz-Kurczabowa K. Słownik etymologiczny języka polskiego. Warszawa, 2006. 658 s.

64. Drabik L. Słownik języka polskiego. L. Drabik, A. Kubiak-Sokół, E. Sobol, L. Wiśniakowska. Warszawa : Wyd-wo Naukowe PWN, 2011. 1357 s.

65. Dutka W., Gajewska B., Willman A. Słownik ortograficzny z zasadami gramatyki. Warszawa – Bielsko-Biała, 2008. 599 s.

66. Encyklopedia języka polskiego / Pod red. S. Urbańczyka i M. Kucali, Wyd. 3-cie, pop. i uzup.. Wrocław, Warszawa, Kraków. 1999.

67. Gajewska B., Pawlus M. Słownik synonimów i antonimów. Bielsko-Biała, 2004. Wyd. III. 505 s.

68. Grzenia J. Słownik imion. Warszawa : Wydawnictwo Naukowe PWN, 2008. 362 s.

69. Grzenia J. Słownik nazw własnych. Warszawa : Wydawnictwo Naukowe PWN, 2007. 386 s.

70. Holly K., Żółtak A. Słownik wyrazów zapomnianych, czyli słownictwo naszych lektur. Warszawa : Wydawnictwo Naukowe PWN, 2001. 445 s.

71. Kita M., Polański E. Słownik paronimów, czyli wyrazów mylonych. Warszawa : Wydawnictwo Naukowe PWN, 2008. 230 s.

72. Kłosińska A. Słownik ortograficzny. Warszawa, 2005. 843 s.

73. Kononenko I., Mytnik I., Wasiak E. Słownik tematyczny polsko-ukraiński. Warszawa, 2010. 550 s.

74. Kopaliński W. Słownik eponimów czyli wyrazów odimiennych. Warszawa : Wydawnictwo Naukowe PWN, 2008. 290 s.

75. Kopaliński W. Słownik wydarzeń pojęć i legend XX wieku. Warszawa : Wydawnictwo Naukowe PWN, 2008. 527 s.

76. Kopaliński W. Słownik wyrazów obcych i zwrotów obcojęzycznych z almanachem. Warszawa. Wyd. XXV. 2000. 664 s.

77. Kopaliński W. Słownik symboli. Warszawa: Wiedza Powszechna,

1990. 509 s.

78. Mędak S. Praktyczny słownik łączliwości składniowej czasowników polskich. Kraków, 2011. 771 s.

79. Mędak S. Słownik odmiany rzeczowników polskich. UNIVERSITAS, Kraków, 2001, Wyd. I. 321 s.

80. Müldner-Nieckowski P. Wielki słownik frazeologiczny języka polskiego. Warszawa, 2003. 1088 s.

81. Nowe słownictwo polskie: materiały z prasy lat 2001 – 2005. Cz. 1 A – D / red. T. Smółkowej. Kraków : Lexis, 2010. 135 s.

82. Nowy słownik ortograficzny. Warszawa, 2003. 942 s.

83. Nowy słownik poprawnej polszczyzny / red. Markowskiego A. Warszawa, 2000. 1786 s.

84. Saloni Z., Gruszczyński W., Woliński M., Wołosz R. Słownik gramatyczny języka polskiego. Podstawy teoretyczne. Instrukcja użytkownika. Warszawa, 2007. 175 s.

85. Skorupka S. Słownik frazeologiczny języka polskiego, w 2 t, Warszawa, 1974. T. 2. 906 s.

86. Słownik frazeologiczny. Warszawa : Wydawnictwo Naukowe PWN, 2005. 654 s.

87. Słownik języka polskiego, w 11 t. / pod red. W. Doroszewskiego. Warszawa : Państwowe Wyd-wo „Wiedza Powszechna”, 1959. T. 2. 1050 s.

88. Słownik języka polskiego. Warszawa : Wydawnictwo Naukowe PWN, 2007. A-Ó. 521s.

89. Słownik języka polskiego. Warszawa : Wydawnictwo Naukowe PWN, 2007. A-Ó. 598s.

90. Słownik wyrazów blizkoznaczych. Warszawa, 1998. Wyd. VII. 480 s.

91. Wielki słownik polsko-ukraiński, ukraińsko-polski z rozszerzoną terminologią współczesnego biznesu 200000 wyrażen. Warszawa, 2008. 1797 s.

92. Zimny R., Nowak P. Słownik polszczyzny politycznej po roku 1989.

Warszawa :Wydawnictwo Naukowe PWN. 2009. 360 s.

СЛОВОТБИР

93. Gramatyka współczesnego języka polskiego. Morfologia, cz. I, pod red. R. Grzegorzycowej, Renata. Laskowskiego, H. Wróbla, Warszawa, PWN, 1998.
94. Grzegorzycowa Renata. Zarys słowotwórstwa polskiego, Warszawa, PWN, 1972 i następ. 4.Grzegorzycowa Renata. Wprowadzenie do semantyki językoznawczej. Warszawa, PWN,2010
95. Grzegorzycowa Renata, Puzynina Jadwiga. Słowotwórstwo współczesnego języka polskiego. Rzeczowniki sufiksalne rodzime. Warszawa, PWN, 1979. 324 s.
96. Jadacka Hanna. System słowotwórczy polszczyzny:1945-2000. Wawrszawa, WNP, 2001. 201s.
97. Kita Małgorzata, *Wybieram gramatykę*, Wydawnictwo Uniwersytetu Śląskiego, t.1-2,Katowice 1998.
98. Nagórko Alicja. Zarys gramatyki polskiej (ze słowotwórstwem), wyd. 3, Warszawa, PWN,1998, 317 s.
99. Nauka o języku dla polonistów. Pod red..Dubisza Stanisława. Warszawa: Książka i Wiedza,2002. 623 s.
100. Urban M.,O podzielności na temat słowotwórczy i formant w związku z wielomotywacyjnością przymiotników, „Poradnik Językowy” 1998, nr 4-5, s. 23-32.
101. Wróbel H. Gramatyka języka polskiego. Kraków, „Od Nowa”, 2001. 335 s.
102. Teresa Vogelgesang, Jadacka Hanna, Magdalena Bondkowska, Iwona Buracka, Elzbieta Grabska-Moyle, Tomasz Karpowicz. Słownik gniazd słowotwórczych współczesnego języka polskiego. Tom 1-2 (gniazda odprzymiotnikowe i odrzeczownikowe). Kraków : Universitas, 2001.
103. Mirosław Skarżyński ... [et al.]. Słownik gniazd słowotwórczych

współczesnego języka polskiego. Tom 3 (gniazda odczasownikowe). Kraków Towarzystwo Wydawnicze "Historia Iagellonica", 2004.

104. Mirosław Skarżyński ... [et al.]. Słownik gniazd słowotwórczych współczesnego języka polskiego. Tom 4. ([Gniazda motywowane przez liczebniki, przysłówki, zaimki, przyimki, modulanty, onomatopeje, wykrzykniki](#)). Kraków Towarzystwo Wydawnicze "Historia Iagellonica", 2004.

105. Kognitywno-komunikacyjne aspekty słowotwórstwa. *Wybrane zagadnienia opisu derywacji w języku polskim*. Wydano nakładem Wydziału Polonistyki Uniwersytetu Warszawskiego, 2017. s. 230.
<http://www.bijp.uw.edu.pl/files/Waszakowa%202017.pdf>

СИHTАКЦИС

106. Grzegorzycykowa R. Wprowadzenie do semantyki języka. Warszawa, 2002. 182 s.

107. Grzegorzycykowa R. Wstęp do językoznawstwa. Warszawa, 2008. 210 s.

108. Grzegorzycykowa R. Wykłady z polskiej składni. Warszawa, 1998. 159 s.

109. Język polski. Kompendium / red. Derwojedowej M., Karaś H., Kopcińskiego D., Warszawa, 2005. 933 s.

110. Jodłowski J. Zasady interpunkcji. Kraków, 2002. 293 s.

111. Markowski A. Język polski. Poradnik prof. Markowskiego. Problemy językowe i gramatyczne współczesnego Polaka. Warszawa, 2007. 301 s.

112. Mędak S. Język polski dla obcokrajowców. Polski od poziomu B1 i wzwyż. Gramatyka i składnia ze 192 ćwiczeniami kreatywnymi. Kraków, 2015. 346 s.

113. Nagórko A. Podręczna gramatyka języka polskiego. Warszawa, 2010. 335 s.

114. Podracki J. Składnia polska. Książka dla nauczycieli, studentów i

uczniów. Warszawa, 1997. 248 s.

115. Saloni Z., Świadziński M. Składnia współczesnego języka polskiego. Warszawa, 2001. 354 s.
116. Seretny A., Lipińska E. ABC metodyki nauczania języka polskiego jako obcego. Warszawa, 2016. 332 s.

СЛОВНИКИ

117. Drabik L. Słownik języka polskiego. Warszawa : Wyd-wo Naukowe PWN, 2011, 1357 s.
118. Dutka W., Gajewska B., Willman A. Słownik ortograficzny z zasadami gramatyki. Warszawa – Bielsko-Biała, 2008. 599 s.
119. Encyklopedia języka polskiego / Pod red. S. Urbańczyka i M. Kucaly, Wyd. 3-cie, pop. iuzup., Wrocław, Warszawa, Kraków, 1999. S. 87.
120. Kłosińska A. Słownik ortograficzny. Warszawa, 2005. 843 s.
121. Kłosińska A., Sobol E., Stankiewicz A. Wielki słownik frazeologiczny z przysłówkami, Warszawa : Wyd-wo Naukowe PWN, 2009. 840 s.
122. Kononenko I., Mytnik I., Wasiak E. Słownik tematyczny polsko-ukraiński. Warszawa, 2010. 550 s.
123. Kopaliński W. Słownik symboli. Warszawa : Wiedza Powszechna, 1990. 509 s.
124. Mędak S. Praktyczny słownik łączliwości składniowej czasowników polskich, Kraków, 2011. 771 s.
125. Müldner-Nieckowski P. Wielki słownik frazeologiczny języka polskiego. Warszawa, 2003. 1088 s.
126. Nowe słownictwo polskie: materiały z prasy lat 2001 – 2005. Cz. 1 A – D / Pod red. T. Smółkowej. Kraków : Lexis, 2010, 135 s.
127. Nowy słownik ortograficzny. Warszawa, 2003. 942 s.
128. Nowy słownik poprawnej polszczyzny / red. Markowskiego A. Warszawa, 2000. 1786 s. M. Kucaly, Wrocław, Warszawa, Kraków,

1999. Wyd. 3-cie, pop. i uzup. S. 106 – 107.
129. Saloni Z., Gruszczyński W., Woliński M., Wołosz R. Słownik gramatyczny języka polskiego. Podstawy teoretyczne. Instrukcja użytkownika. Warszawa, 2007. 175 s.
130. Skorupka S. Słownik frazeologiczny języka polskiego, w 2 t. Warszawa, 1974. T. 2. , 906 s.
131. Słownik języka polskiego: w 11 t. / pod red. W. Doroszewskiego. Warszawa : Państwowe Wyd-wo „Wiedza Powszechna”, 1959. T. 2., 1050 s.
132. Wielki słownik polsko-ukraiński, ukraińsko-polski z rozszerzoną terminologią współczesnego biznesu 200000 wyrazów. Warszawa, 2008. 1797 s.

СТИЛІСТИКА

133. H. Kurkowska, S. Skorupka, Stylistyka polska. Zarys., PWN, 2015
134. Red. S. Dubisz, Nauka o języku dla polonistów, Książka i Wiedza, 1999
135. E. Wierzbicka, A. Wolański, D. Zdunkiewicz, Podstawy stylistyki i retoryki PWN, 2008.
136. M. Bańko, Polszczyzna na co dzień, PWN 2006
137. D. Zdunkiewicz-Jedynak, Wykłady ze stylistyki, PWN 2017.
138. M. Zaśko-Zielińska, Sztuka pisania, PWN 2008
139. J. Bratmiński, Współczesny język polski, (hasła: ustna odmiana języka, język ustny a pisany, styl potoczny, styl urzędowy, styl artystyczny, styl naukowy, nowomowa, styl naukowy, terytorialne odmiany polszczyzny, środowiskowe i zawodowe odmiany języka, gatunkowe wzorce wypowiedzi, akty mowy), Lublin 2001.
140. S. Gajda, Przewodnik po stylistyce polskiej, Opole 2005
141. J. Bartmiński, Styl potoczny jako centrum systemu stylowego języka, „Poradnik językowy” 1999, z.1-2, s.10-23
- 10.

142. A. Wilkoń, Typologia odmian językowych współczesnej polszczyzny, Katowice 2000 11. K. Haxel, Życiorys inaczej, „Polonistyka”, 1994, nr 8.
143. A. Markowski, Polszczyzna końca XX wieku, Warszawa, 1992.
144. F. Nieckula, Język ustny a język pisany [w:] Encyklopedia kultury polskiej XX wieku.
145. Współczesny język polski., t.II, red. J. Bartmińskiego Wrocław, 1993.
146. J. Paduczewa, O strukturze akapitu [w:] O spójności tekstu, red. R. Mayenowa Wrocław, 1971.
147. P. Wróblewski, Odmiany stylowe współczesnej polszczyzny, „Prace filologiczne” 1988 16. J. Puzynina, J. Puzynina, Słowo-wartość-kultura, Lublin 1997.
148. S. Gajda, Najnowsze dzieje języków słowiańskich. Język polski, 2001.
149. E. Bańkowska, A. Mikołajczuk, Praktyczna stylistyka nie tylko dla polonistów. Warszawa 2003.
150. A. Ruszer, Oswoić tekst, UNIVERSITAS, 2016 20.E. Lipińska, Pisać jak z nut, UNIVERSITAS, 2018 21.H. Jadacka, Kultura języka polskiego, PWN, 2020.

МЕТОДИКА

151. Anna Seretny, Ewa Lipińska ABC metodyki nauczania języka polskiego pik Universitas, Kraków 2017.
152. Państwowa Komisja Poświadczania Znajomości Języka Polskiego jako Obcego Standardy wymagań egzaminacyjnych BUWIWM, Warszawa 2002.
153. E. Lipińska, A. Seretny Przewodnik po egzaminach certyfikatowych. Universitas, Kraków 2005.
154. W. Miodunka Kultura w nauczaniu języka polskiego jako obcego. Stan obecny - programy nauczania Universitas, Kraków 2004.

155. Anna Seretny Sprawności przede wszystkim Universitas, Kraków 2005.
156. Hanna Komorowska Metodyka nauczania języków obcych Warszawa 2016.
157. M. Nagajowa ABC metodyki języka polskiego. Warszawa 1990.
158. Wójcik E. Metody aktywizujące w pedagogice grup. Kraków 2000.
159. W. Okoń Wprowadzenie do dydaktyki ogólnej. Warszawa 1998.
160. A. Krawczuk Metodyka nauczania języka polskiego jako obcego Lwów, 2015.
161. Anna Seretny, Ewa Lipińska red. Rozwijanie i testowanie biegłości w języku polskim jako obcym Universitas, Kraków 2008.
162. Anna Seretny, Ewa Lipińska Z zagadnień dydaktyki języka polskiego jako Universitas, Kraków red. Obcego 2005.
163. Red. J. Mazur Metodyka kształcenia językowego Polaków ze Wschodu : referaty i komunikaty z konferencji nt. "Metodyka nauczania języka polskiego dla Polaków ze Wschodu i Polonii " Lublin 1993.
164. I. Janowska Planowanie lekcji języka obcego. Podręcznik i poradnik dla nauczycieli języków obcych Universitas, Kraków 2010.
165. I. Janowska Podejście zadaniowe do nauczania i uczenia się języków obcych. Na przykładzie języka Universitas, Kraków 2015.
166. P. Gębal Dydaktyka kultury polskiej w kształceniu językowym cudzoziemców. Podejście porównawcze. Universitas, Kraków 2010.

ПЕРЕКЛАДОЗНАВСТВО

167. J. Pieńkos, Podstawy Przekładoznawstwa: od Teorii do Praktyki. Warszawa 2003
168. A. Pisarska, T. Tomaszewicz, Współczesne tendencje przekładoznawcze, Poznań 2004.
169. J. Bogucki, Tłumaczenie wspomagane komputerowo., PWN, 2009.
170. A. Jopek-Bosiacka Przekład prawny i sądowy, PWN 2007.
171. R. Jedliński, Gatunki publicystyczne w szkole średniej, WSiP

- 1984.
172. R. Lewicki, Przekład. Język. Kultura, UMCS, 2002.
173. T. Tomaszewicz, Przekład audiowizualny, PWN, 2007.
174. T. Tomaszewicz, Terminologia tłumaczenia, PWN, 2006.
175. M. Tryuk, Przekład ustny środowiskowy, PWN, 2006.
176. J. Pieńkos, Podstawy Przekładoznawstwa: od Teorii do Praktyki, Warszawa 2003.
177. K. Lipiński, Mity przekładoznawstwa, Kraków 2004
178. K. Lipiński, Vademecum tłumacza, Kraków 2000.
179. A. Pisarska, T. Tomaszewicz, Współczesne tendencje przekładoznawcze, Poznań 2004.
180. O. Wojtasiewicz, Wstęp do teorii tłumaczenia, Warszawa 1992.
181. K. Hejwowski, Kognitywno-komunikacyjna teoria przekładu, Warszawa 2004.
182. Maciej Krzysztofiak, Przekład literacki we współczesnej translatoryce, Poznań 1996.
183. Bednarczyk A., 2008, W poszukiwaniu dominanty translatorskiej, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa.
184. Bogucki Ł., 2009, Tłumaczenie wspomagane komputerowo, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa.
185. Krzysztofiak M., 1996. Przekład literacki we współczesnej translatoryce, Wydawnictwo Naukowe UAM, Poznań.
186. Legeżyńska A., 1999. Tłumacz i jego kompetencje autorskie, Wydawnictwo Naukowe Warszawa.
187. Nowicka-Jeżowa A., Knysz-Tomaszewska D., 1997. Przekład literacki. Teoria, historia, współczesność, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa.
188. Tabakowska E., 2001. Językoznawstwo kognitywne a poetyka przekładu, Universitas, Kraków.
189. Tomaszewicz T., 2007, Przekład audiowizualny, Wydawnictwo

- Naukowe PWN, Warszawa.
190. Tomaszewicz T., 2006, Terminologia tłumaczenia, Wydawnictwo Naukowe UAM, Poznań.
 191. Tryuk M., 2007, Przekład ustny konferencyjny, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa.
 192. Tryuk M., 2006, Przekład ustny środowiskowy, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa.
 193. Stanisław Barańczak, Ocalone w tłumaczeniu, 1992.
 194. Karl Dedecius, Abecadło tłumacza, Kanon tłumacza 1986.
 195. Balcerzan Edward, Literatura z literatury (strategie tłumaczy), 1998.
 196. Balcerzan, E., Oprócz głosu, 1971.
 197. Maciej Krzysztofiak, Przekład literacki we współczesnej translatoryce, 1996.
 198. Pisarze polscy o sztuce przekładu 1440-1974. Antologia, 1977.
 199. Maksym Stricha, Ukraiński chudożnij perekład, 2006.
 200. Problemy literaturoznawstwa i chudożnioho perekładu. Zbirnyk naukowych prac, 1998.
 201. Jean Francois Rozan, Notatki w tłumaczeniu konsekutywnym (2004).
 202. Roderick Jones, Conference Interpreting Explained (1998)3
Andrew Gillies, Note-taking for Consecutive Interpreting (2005)
<https://webgate.ec.europa.eu/sr>
 203. Lewicki R., Zagadnienia lingwistyki przekładu, Lublin 2022.